

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการบริหารท้องถิ่น ในแขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร*

AN AFFECT OF POLITICAL PARTICIPATION OF PEOPLES IN BANG KHUN THIAN SUB-DISTRICT, CHOM THONG DISTRICT, BANGKOK TO THE LOCAL GOVERNMENT

พระวุฒิชัย ญาณชโย (เกศปิณฺณมณี)¹ และ ธาตุกร หอมกลิ่น²

Phra Wuttichai Nanajayo (Ketpinyomanee)¹ and Thakul Homklin ²

¹⁻²มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

¹⁻² Mahamakut Buddhist University, Thailand

Corresponding author E-mail: markmhaaa@gmail.com

วันที่รับบทความ : 11 สิงหาคม 2566; วันที่แก้ไขบทความ 28 ตุลาคม 2566; วันที่ตอบรับบทความ : 28 ตุลาคม 2566

Received 11 August 2023; Revised 28 October 2023; Accepted 28 October 2023

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อทราบระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการบริหาร 2) เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการบริหารท้องถิ่น 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะ และแนวทางของประชาชนที่มีผลต่อการบริหารงานท้องถิ่น เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 396 คน ซึ่งได้จากการกำหนดโดยใช้สูตรของทาร์ยามานะ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ได้แก่ ค่าความถี่ ความร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอนุมาน ได้แก่ การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว หากพบความแตกต่างอย่างมี

Citation:

* พระวุฒิชัย ญาณชโย (เกศปิณฺณมณี) และ ธาตุกร หอมกลิ่น. (2566). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการบริหารท้องถิ่นในแขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร. วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 1(5), 48-61. Phra Wuttichai Nanajayo (Ketpinyomanee) and Thakul Homklin. (2023). An Affect of Political Participation of Peoples in Bang Khun Thian Sub-district, Chom Thong district, Bangkok to the Local Government.

Modern Academic Development and Promotion Journal. 1(5), 48-61.;

DOI: <https://doi.org/10.14456/madpiadp.2023.17>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

นัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD (Least Significant Difference)

ผลการวิจัยพบว่า 1. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการบริหารท้องถิ่น ในแขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง จังหวัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง อยู่ในระดับมารองลงมา ระดับปานกลางได้แก่ ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง 2. ผลการเปรียบเทียบ พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองฯ ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วน สถานภาพสมรส และ รายได้ ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองฯ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน 3.ข้อเสนอแนะ ควรมีการประชาสัมพันธ์นโยบายการทำงานเกี่ยวกับผลการทำงาน ผลการประเมิน หรือข้อมูลอื่น ๆ ที่แสดงถึงความโปร่งใส ตรวจสอบได้

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม, การเมือง, การบริหารท้องถิ่น

Abstract

This research follows 1) to know the level of political participation of the people that affects the administration 2) to compare the political participation of the people that affects the local administration 3) to study the recommendations and guidelines of the people that affect local administration it is quantitative research. A sample group of 396 people was determined using Taro Yamane's formula. The research tool is a questionnaire. Statistics used for analysis include frequency, percentage, mean, and standard deviation. and inferential statistics, including t-tests. One-way analysis of variance If a statistically significant difference of 0.05 is found, the difference in means will be tested for each pair using the LSD (Least Significant Difference) method.

The results of the research found that: 1. The political participation of the people has an effect on local administration. In Bang Khun Thian Subdistrict, Chom Thong District, Bangkok Province Overall, it is at a moderate level. And when considering each aspect, it was found that in terms of exercising the right to vote is at a high level, followed by moderate levels in terms of following political news and participation in political activities. 2. The results of the comparison found that gender, age, educational level, and different occupations had different opinions about political participation, with statistical significance at the 0.05 level. As for marital status and Different incomes have different opinions about political participation. no different which is not in line with the assumptions. 3. Suggestions: There should be a public relations policy regarding work results, auction results, or other information that shows transparency and can be verified.

Keywords: Participation, Politics, Local Administration

บทนำ

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย อยู่บนพื้นฐานของความสมัครใจของประชาชนที่ต้องการจะมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่ว่าจะเกิดขึ้นเป็นครั้งคราว หรือมีอย่างต่อเนื่อง การผลักดันเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชน ถือเป็นหลักการสำคัญ และเป็นประเด็นหลักที่สังคมไทยให้ความสนใจเพื่อพัฒนาการเมืองเข้าสู่ระบอบประชาธิปไตย การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ง่ายและรวดเร็วที่สุด คือการใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง เมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้ว ผู้ศึกษาได้พบประเด็นปัญหาที่สำคัญบางประการเช่น การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนจะส่งผลต่อการใช้สิทธิลงคะแนนเลือกสมาชิก หรือตัวแทนเข้ามาบริหารท้องถิ่นในการติดตามข่าวสารทางการเมืองของประชาชนโดยส่วนใหญ่จะติดตามข่าวสารเพียงด้านเดียว ประชาชนขาดการรับรู้เกี่ยวกับแนวคิดและความสำคัญของการมีส่วนร่วมทางการเมือง ประชาชนมีข้อจำกัดในการเข้ามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการเลือกผู้แทนของตน ยังคงมีทัศนคติว่าผู้แทนคือเจ้านายของประชาชน มีความจงรักภักดีต่อผู้ที่สนับสนุนหรือมีผลประโยชน์ร่วมกัน การที่ประชาชนไม่เข้าร่วมกิจกรรม

ทางการเมือง หรือการเข้าร่วมทางการเมืองกับกลุ่มพรรคการเมืองที่ตนสนใจเพียงเท่านั้น อาจไม่ได้มองภาพรวมของท้องถิ่น

ในระบบการเมืองประชาธิปไตย การมีส่วนร่วมทางการเมืองมีหลายรูปแบบทุกรูปแบบเป็นเรื่องของการสมัครใจปราศจากการบังคับ อาจมีตั้งแต่รูปแบบเล็ก ๆ เช่น ประชาชนได้ติดตามข่าวสาร การแสดงความคิดเห็น การอภิปรายทางการเมือง ไปจนถึงรูปแบบที่มีน้ำหนักกว้างขวางเช่น การเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง การไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง การชุมนุมประท้วง ตลอดจนสมัครเข้าเป็นสมาชิกพรรคการเมือง (สมบัติ อารังธัญวงศ์, 2554) การสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองจะประสบความสำเร็จหรือไม่ มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับหน่วยงานราชการต่าง ๆ สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือของประชาชน ในการศึกษาครั้งนี้สามารถนำข้อมูลผลการวิจัยที่ได้ใช้ประโยชน์ในการวางแผนพัฒนางานขององค์กร โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมพัฒนาชุมชน เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง ทั้งยังให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่น สร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ประชาชน และสร้างความเจริญด้านการพัฒนาในทิศทางที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งผลให้เกิดความเจริญทางเศรษฐกิจการเมืองและสังคมในภาพรวมของประเทศ

ดังนั้นผู้วิจัยมีความสนใจเป็นอย่างยิ่งที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน โดยเฉพาะ ประชาชนในแขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง จังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีประชาชนจำนวนมากกว่า 35,000คน ประชาชนในเขตพื้นที่ส่วนหนึ่งไม่ได้รับข่าวสาร และความรู้เรื่องเกี่ยวกับการบริหารงานของท้องถิ่นเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองซึ่งท้องถิ่นอาจไม่ได้จัดกิจกรรมหรือข่าวสารแก่ประชาชน การวิจัยครั้งนี้จึงสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนพัฒนางานขององค์กร สนับสนุนให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมคิดร่วมทำ ร่วมพัฒนาชุมชน และสนองต่อความต้องการของประชาชน เพื่อให้ชุมชนได้ประโยชน์มากที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการบริหารท้องถิ่น ในแขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง จังหวัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการบริหารท้องถิ่นในแขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง จังหวัดกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานท้องถิ่น ในแขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง จังหวัดกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานการวิจัย

เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ที่แตกต่างกันทำให้การมีส่วนร่วมทางการเมืองที่มีผลต่อการบริหารท้องถิ่น ในแขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง จังหวัดกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การมีส่วนร่วมทางการเมือง ดิน ปรัชญพฤทธ์ (2546) ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนว่า หมายถึง การเข้าไปเกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งผู้นำหรือผู้บังคับบัญชา การเข้าไปมีเสียงในการกำหนดนโยบายเพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุงเป็นนโยบายใหม่ในครั้งต่อไปด้วย สตินิยมญาติ (2524 : 18) ให้ ทักนะไว้ว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองจะมีส่วนทำให้ชุมชนได้รับผลประโยชน์ ในแง่ของการช่วยดึงเอาความรู้ ความสามารถพิเศษ (Talents) และทักษะ (Skills) ของคนจำนวนมากออกมาใช้ให้เป็นประโยชน์แก่สังคม และในอีกประการหนึ่งการให้ประชาชนเป็นจำนวนมากมีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องในเรื่องต่าง ๆ ของรัฐ กล่าวได้ว่า คือมรรควิธีช่วยส่งเสริมเสถียรภาพ ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคมดังกล่าว โดยสรุปแล้ว การมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึง กิจกรรมในลักษณะต่าง ๆ ที่ประชาชนเข้าไปเกี่ยวข้องจะโดยเจตนาหรือไม่เจตนา จะโดยสมัครใจหรือไม่สมัครใจ จะโดยทางตรงหรือทางอ้อมก็ได้ เพื่อที่จะเข้าไปมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ การกำหนดนโยบาย และการปฏิบัติงานของรัฐบาลหรือฝ่ายบริหารทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง Milbrath and Goel (อ้างถึงใน มยุรี ธนอมสุข, 2554 : 36-37) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง คือ ปัจจัยด้านสิ่งเร้าจากสภาพแวดล้อม ปัจจัยที่เกี่ยวกับลักษณะบุคคล ปัจจัยด้านสภาพการเมือง และสภาพแวดล้อมทางสังคม

ปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมทางการเมือง สมนึก ปัญญาสิงห์ (2542 : 32) ได้เสนออุปสรรคของการมีส่วนร่วมไว้ 5 ประการ คือ 1.ปัญหาที่เกิดจากวิสัยทัศน์ และพฤติกรรมของผู้นำและสมาชิกในองค์กร 2.ปรัชญาและวิธีการทำงานขององค์กรที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานแบบมีส่วนร่วม 3.ปัญหาที่เกิดจากการสื่อสาร การประสานงาน และการทำความเข้าใจร่วมกันระหว่างองค์กรที่เกี่ยวข้อง 4.ขาดแรงจูงใจ คุณธรรม และจริยธรรมในการทำงาน 5.ขาดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการทำงานแบบมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง

การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน หลักการสำคัญของการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนมีดังนี้ (ชิต นิลพานิช และ กุลธน ธนาพงศธร, 2553 : 352)

1. หลักการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างทางราชการกับประชาชน โดยยึดถือความศรัทธาของประชาชนที่มีต่อหน่วยงานต่อบุคคล
2. หลักการจัดความขัดแย้ง ความขัดแย้งในเรื่องผลประโยชน์และความคิดจะมีอิทธิพลต่อการดำเนินงานพัฒนาเป็นอย่างมากเพราะจะทำให้งานหยุดชะงักและล้มเหลว
3. หลักการสร้างอุดมการณ์และค่านิยม ในด้านความซื่อสัตย์ ความอดทน การร่วมมือ การซื่อสัตย์ และการพึ่งตนเอง เพราะอุดมการณ์เป็นเรื่องที่จะจูงใจประชาชนให้ร่วมสนับสนุนนโยบายและเป้าหมายการดำเนินงาน และอาจก่อให้เกิดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน
4. การให้การศึกษอบรมอย่างต่อเนื่องเป็นการส่งเสริมให้คนมีความรู้ความคิดของตนเอง ช่วยให้ประชาชนมั่นใจในตนเองมากขึ้น การให้การศึกษอบรมโดยให้ประชาชนมีโอกาสทดลองคิดปฏิบัติ จะช่วยให้ประชาชนสามารถคุ้มครองตนเองได้ รู้จักวิเคราะห์เห็นคุณค่าของงาน และนำไปสู่การเข้าร่วมในการพัฒนา
5. หลักการทำงานเป็นทีมสามารถนำมาใช้ในการแสวงหาความร่วมมือในการพัฒนา
6. หลักการสร้างพลังชุมชนการรวมกลุ่มกันทำงานจะทำให้เกิดพลังในการทำงานและทำให้งานเกิดประสิทธิภาพ

ทฤษฎีกระบวนการทางการเมือง มีฐานคติการวิเคราะห์สัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงทางสังคมการเคลื่อนไหวประท้วงทางสังคม (Social Protest) หรือการรวมตัวในลักษณะการกระทำรวมหมู่ที่ต่างจากทฤษฎีพฤติกรรมรวมหมู่และทฤษฎีการระดมทรัพยากรดั้งเดิม (ประภาส ปิ่นตบแต่ง, 2552 : 94) กล่าวคือ

1. ทฤษฎีกระบวนการทางการเมืองมองว่า การเปลี่ยนแปลงทางสังคมส่งผลโดยอ้อมต่อการสร้างสัมพันธ์ทางอำนาจที่ดำรงอยู่ในสังคมขึ้นมาใหม่
2. โครงสร้างโอกาสทางการเมือง ทฤษฎีกระบวนการทางการเมืองให้ความสำคัญกับ มิติทางการเมืองและมิติเชิงสถาบัน
3. โครงสร้างโอกาสทางการเมืองที่เอื้อหรือเป็นอุปสรรคต่อขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พระมหาทักษพงษ์ ชยเมธี (กลิ่นศรีสุข) (2563) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ พบว่า

1. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. การมีส่วนร่วมทางการเมืองตามหลักอภิธานิธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง
3. ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองในการปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีอายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ และหลักอภิธานิธรรมต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน

โพธิ์ดิน ขวออุ่นหล้า และปัทมา จรูญโรจน์ ณ อยุธยา (2563) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดบึงกาฬ พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดบึงกาฬ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง

เมือง ด้านการชุมนุมเคลื่อนไหวยทางเมือง และด้านการจัดตั้งและการเป็นสมาชิกพรรคการเมือง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เมื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดบึงกาฬ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ และอาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

เบญจวรรณ จามน้อยพรหม (2564) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร พบว่า 1.การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2. ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และตำบลที่อยู่อาศัย พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการบริหารท้องถิ่น ในแขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร” ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่มีชื่อในทะเบียนบ้าน และอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่แขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร จำนวน 396 คน โดยวิธีการหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง เพื่อเป็นตัวแทนของประชากร ตามสูตรของ Taro Yamane

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการศึกษาทฤษฎี แนวคิด และเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยข้อคำถามได้ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา ผู้วิจัยเดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่แขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้วิเคราะห์ได้แก่ ค่าความถี่ ความร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และทดสอบรายคู่ตามวิธี LSD

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศชาย มากกว่าเพศหญิง โดยส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 38-47 มีสถานภาพสมรส มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีอาชีพค้าขาย และมีรายได้ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการบริหารท้องถิ่นในแขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร พบว่าระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการบริหารท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง รองลงมาคือ ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง และ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง อยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์สมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการบริหารท้องถิ่นในแขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร

3.1 เพศที่แตกต่างกัน พบว่า มีส่วนร่วมทางการเมืองฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

3.2 อายุที่แตกต่างกัน พบว่า มีส่วนร่วมทางการเมืองฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.3 สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน พบว่า มีส่วนร่วมทางการเมืองฯ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.4 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน พบว่า มีส่วนร่วมทางการเมืองฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.5 อาชีพที่แตกต่างกัน พบว่า มีส่วนร่วมทางการเมืองฯ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.6 รายได้ที่แตกต่างกัน พบว่า มีส่วนร่วมทางการเมืองฯ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการบริหารท้องถิ่น ในแขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ในรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ จันทรา กมลโรจน์ (2560) พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลสว่าง อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด และ พระมหาทัศนพงษ์ ชัยเมธี (กลีนศรีสุข) (2563) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา พบว่าจากการศึกษาพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1. ด้านการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีระพนธ์ ยิ้มเจริญ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองของประชาชน แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

2. ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ พงษ์พัต วัฒนพงศ์ศิริ และ สุรีย์พร สลลสี (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนต่อการปกครองท้องถิ่นในเทศบาลบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า การติดตามข่าวสารทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง

3. ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ นภัส เล็กเจริญ. (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองหนองปรือ อำเภอบางละมุง พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง

การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการบริหารท้องถิ่น ในแขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร

1. เพศที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองที่มีผลต่อการบริหารท้องถิ่นฯ แตกต่างกันไป ผลการทดสอบสมมติฐาน เป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งสอดคล้องกับ เบญจวรรณ จามน้อยพรหม (2564) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขต

อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร พบว่า เพศที่แตกต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. อายุที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองที่มีผลต่อการบริหารท้องถิ่น แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน เป็นไปตามสมมติฐาน สอดคล้องกับ นภัส เล็กเจริญ. (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง หนองปรือ อำเภอบางละมุง พบว่า อายุที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน

3. สถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองที่มีผลต่อการบริหารท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่ง สอดคล้องกับนภัส เล็กเจริญ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง หนองปรือ อำเภอบางละมุง พบว่า สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน

4. ระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองที่มีผลต่อการบริหารท้องถิ่น แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน เป็นไปตามสมมติฐาน สอดคล้องกับ จันทรา กมลโรจน์ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล สว่าง อำเภอนาทอง จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. อาชีพแตกต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองที่มีผลต่อการบริหารท้องถิ่น ในแขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง จังหวัดกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน เป็นไปตามสมมติฐาน สอดคล้องกับ นภัส เล็กเจริญ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองหนองปรือ อำเภอบางละมุง พบว่า อาชีพที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน

6. รายได้แตกต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองที่มีผลต่อการบริหารท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน สอดคล้องกับ ธนากร ไส้โสภ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

โนนภิบาล อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม จากการศึกษาพบว่า อาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการบริหารท้องถิ่นในแขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น ผู้บริหารท้องถิ่นในแขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง ควรพัฒนาและส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสในส่วนของทางการเมืองท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น โดยต้องมีการรณรงค์ให้ความรู้ ประชาสัมพันธ์ข่าวสารและกิจกรรมทางการเมืองในระดับต่าง ๆ ให้ทั่วถึง ส่วน ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายรายด้าน ได้แก่ 1.การติดตามข่าวสารทางการเมืองของประชาชน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง โดยเฉพาะประเด็นการชักชวนให้ผู้สนใจกิจกรรมทางการเมืองและการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นทางการเมือง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงควรประชาสัมพันธ์นโยบายการทำงาน ผลการทำงาน ผลการประมุล หรือข้อมูลอื่น ๆ ที่แสดงถึงความโปร่งใส ตรวจสอบได้ให้ประชาชนได้รับทราบ โดยอาจทำเป็นบอร์ดติดประกาศในเขตชุมชนที่ประชาชนสามารถดูได้ หรือทางเว็บไซต์ของหน่วยงาน 2.การไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข่าวสารเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการเลือกผู้แทนเข้ามาบริหารงานท้องถิ่น รวมถึงการเลือกตั้งระดับประเทศด้วย 3.การเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง การแจ้งเรื่องทุจริตการเข้ามีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยมาก ควรทำแบบสอบถามประชาวิจารณ์เพื่อรับฟังหรือรับข้อเสนอแนะข้อคิดเห็นของประชาชนที่มาติดต่อราชการ ร่วมถึงเปิดช่องทางให้ประชาชนได้แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริตต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ และรักษาความลับของผู้แจ้งอย่างเคร่งครัด 4.การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรให้ประชาชนได้มีโอกาสเสนอแนะความคิดเห็นเห็น หรือมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย โครงการต่าง ๆ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ได้แก่ 1.ควรศึกษาปัจจัยที่ต่อให้เกิดความสำเร็จหรือปัจจัยที่ต่อให้เกิดความล้มเหลวในการมีส่วนร่วมในการพัฒนา

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2.ควรทำการวิจัยหัวข้อในการวิจัยที่มีความน่าสนใจเพิ่มเติม เช่น บทบาทของผู้นำท้องถิ่นที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

เอกสารอ้างอิง

- จันทรา กมลโรจน์ (2560). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสว่าง อำเภโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด. ใน *วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน*. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- จิต นิลพานิชและกุลธณ ธนาพงศธร. (2532). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชนบท. ในเอกสารสอนชุดวิชาความรู้ทั่วไปสำหรับการพัฒนาระดับตำบลหมู่บ้าน*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ดิน ปรัชญพฤทธิ (2546). *การบริหารการพัฒนา ความหมาย เนื้อหา แนวทางและปัญหา*. (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนากร ไสโสภ. (2560). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนภิบาล อำเภอกุดคำ จังหวัดมหาสารคาม. ใน *วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- นภัส เล็กเจริญ. (2562). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี. ใน *วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเมืองการปกครอง*. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เบญจวรรณ จามน้อยพรหม. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตอำเภอมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร. ใน *วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์*. มหาวิทยาลัยสกลนคร.
- ประภาส ปันตบแต่ง. (2552). *กรอบการวิเคราะห์การเมืองแบบทฤษฎีขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคม*. เชียงใหม่: มูลนิธิไฮนริค เบิลล์ สำนักงานภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้.

- พงษ์พัต วัฒนพงศ์ศิริ, สุรีย์พร สลัสลี. (2563). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนต่อการปกครองท้องถิ่นในเทศบาลบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ. *วารสารครุศาสตร์*. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 1(2).
- พระมหาหัตถ์พงษ์ ชยเมธี (กลั่นศรีสุข). (2563). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- มยุรี ถนอมสุข. (2554). รายงานการศึกษาวิจัยการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตภาควิชาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนาศาสตร์. นครปฐม: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.
- วีระพันธ์ ยิ้มเจริญ. (2561). การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองของประชาชน แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร. ใน *วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเมืองการปกครอง*. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมนึก ปัญญาสิงห์. (2542). การทำงานแบบมีส่วนร่วม. ขอนแก่น: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมบัติ อารงวงศ์ (2554). นโยบายสาธารณะ: แนวคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สถิต นิยมญาติ. (2524). *สังคมวิทยาการเมือง*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.